

For at tage det sidste først, så er det min opfattelse, at det har man heller ikke gjort. Parterne har således forhandlet igennem de sidste 3 år. Man nåede i januar i år frem til, at man i fællesskab bad regeringen om den generelle lovimplementering.

Den ene part – lønmodtagerne – har derudover tilkendegivet, at en ændring af funktionærloven efter deres opfattelse var nødvendig. Arbejdsgiverne er af den modsatte opfattelse. Og det, jeg gerne vil understrege, er, at regeringen under alle omstændigheder har et selvstændigt ansvar for, at dansk lovgivning lever op til EU's krav. Og regeringen har efter grundige overvejelser fundet, at en ændring er påkrævet.

Hvad angår spørgsmålet om de lovgivningsmæssige konsekvenser, så beklager jeg meget, at regeringens tilkendegivelse om dette spørgsmål har kunnet tolkes således, at der så ikke var noget problem med funktionærloven. Og regeringen har udtalt sig om det spørgsmål i forskellige notater. Senest i et notat, som jeg har udarbejdet i slutningen af april 1998, har det været i den form, at der *kunne* blive tale om at ændre i eksisterende lovgivning.

De tilkendegivelser har øjensynligt været egnet til at skabe et forkert indtryk. Når der i den konkrete sag ikke blev meldt mere klart ud, var baggrunden den, at vi tog hensyn til muligheden for, at parterne kunne gennemføre den aftaleimplementering, som et bredt flertal i Folketinget støttede og støtter.

Der er rejst konkrete spørgsmål til mig om, hvorvidt jeg beskylder den ene part eller den anden part for at have bedt om, at vi forholdt os til pligten til at give oplysninger på den ene eller på den anden måde. Jeg vil gerne understrege, at der er ingen af arbejdsmarkedets parter, der under drøftelserne om deltidsdirektivet specifikt har anmodet Arbejdsministeriet om at give eller ikke give Folketinget, herunder Europaudvalget, bestemte oplysninger eller vurderinger.

Men jeg vil også gerne tilkendegive, at arbejdsmarkedets parter og også Dansk Arbejdsgiverforening under drøftelserne om direktivets implementering fra 1997 til primo 2000 i forbindelse med forslag fra Arbejdsministeriet om at søge direktivet nærmere fortolket, har afvist at gå ind i sådanne fortolkninger, mens implementeringsforhandlingerne stod på.

Jeg vil som sagt gerne beklage, at regeringens tilkendegivelse om spørgsmålet om lovændringer har kunnet tolkes således, at der så ikke var noget problem med funktionærloven.

Forløbet viser, at regeringen bør være opmærksom på at melde så klart ud som overhovedet muligt. Det er derfor, jeg har givet Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg tilsagn om i den kommende tid at drøfte implementerings-spørgsmålet og de forskellige implementeringsmodeller.

Det siger sig selv, at disse spørgsmål også skal drøftes med arbejdsmarkedets parter, og jeg håber, at vi i disse fremadrettede drøftelser kan finde en passende balance mellem de forskellige hensyn, der gør sig gældende.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Jeg kvitterer naturligvis for udsagnet om, at arbejdet med denne sag her ikke har været optimalt. Det kvitterer jeg for. Men jeg har et, synes jeg selv, utrolig centralt spørgsmål til arbejdsministeren, som her gav udtryk for, at når man ikke meldte mere rent ud i forhold til Folketinget og Folketingets Europaudvalg, så var det af hensyn til parterne.

Prøv lige at tænke konsekvensen af det igennem. Vil det virkelig sige, at ministeren finder det acceptabelt, at en minister, der søger mandat i Europaudvalget, udtaler sig utydeligt, slører sagen, ikke siger den fulde sandhed af hensyn til parterne og på den måde reelt bibringer Folketingets Europaudvalg en helt forkert opfattelse?

Er det virkelig en fremgangsmåde, som regeringen benytter sig af? Og vil ministeren krystal klart tage afstand fra, at en sådan metode vil blive brugt fremover?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Ja jeg takker ministeren for svaret. Også jeg skal spørge til denne her formulering i teksten: »Når der i denne konkrete sag ikke blev meldt mere klart ud, så var det af hensyn til parterne under aftaleimplementeringen.«

Ministeren skal altså nu svare på: Er der oplysninger, der er blevet tilbageholdt for Folketinget? Kunne ministeren på et tidligere tidspunkt have gjort gældende over for f.eks. Europaudvalget, at man havde ændret opfattelse siden 1997? Og hvornår er den ændring i opfattelsen egentlig sket?

Eller skal det, ministeren lige sagde, forstås som, at ministeren mener, at der ikke var et ordentligt grundlag, da regeringen i sin tid bad om mandat?